

וְיַדְרֵב יְהוָה אֶל-מִשְׁמָה בְּעִירֹת מוֹאָב
עַל-יְהוּנָן רִיחָנו לְאָמֵד: וְבֶל אַל-כִּי יְשָׂרָאֵל וְאֶמְרָת אֶל-הָם
קַי אַתָּם עֲבָדִים אֶת-הָיָה-נָנוּ אֶל-אָרֶץ כְּנָעַן: וְתוֹרְשָׁלָם אַתָּה
כָּל-יְשָׁבֵי הָאָרֶץ בְּפִנְךָ וְאַבְדוֹתָם אַתָּה כָּל-מִשְׁבִּיתָם וְאַתָּה
כָּל-צִלְמָנוֹתָם תָּאַבְדוֹתָם כָּל-בְּכוֹתָם תִּשְׁקִיוָה: וְהַדְוִשָּׁתָם
אֶת-הָאָרֶץ וְיִשְׁבְּתָסֵבָה כִּי לְכָם נִתְחַתֵּי אֶת-הָאָרֶץ לְרַשְׁתָה
אַתָּה: וְהַתְּחַלְתָּם אֶת-הָאָרֶץ בְּגֹזֶל לְמִשְׁבְּתָה-יִצְחָק לְרַב
תְּרֻבָּה אֶת-נְחַלָּתוֹ וְלִכְעַט תְּמַשֵּׁט אֶת-נְתַלְוָתוֹ אֶל-אַשְׁר-נִיאָ
לְוַיְמָה הַגּוֹזֶל לוֹ וְהִיה לְמִתּוֹן אֶת-בְּיַם הַתְּנִינָהָלוֹ: וְאַסְכָּ
לְאַתְּ וְתַּוְיִשְׁרֵא אֶת-יִשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְיכָלָם וְהִיא אֲשֶׁר חַזְוִיתָה
מִזְמָה לְשָׁכִים בְּעִינֵיכֶם וְלִצְנֵנָם בְּצִדְקָיכֶם וְזַרְעוֹ אֲתָכֶם עַל-
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּם יִשְׁכְּבִים בָּה: וְהַזָּה בָּאֵשׁ דָּמִיטִי לְעַשְׂתָה
לְכָם אַעֲשָׂה לְכָם:

(100) / 22-3

וורשותם את הארץ ושבחם בה כי לככ' נתתי את הארץ לרשׁתאותה. על דעתינו מצוות עשה היא²³, י齊הו אוטם שישבו בארץ וירשו אותה כי הוא גטנה לחם ולא יאמסו בנהלתו ח', ואלו יעללה על דעתם ללחט ולכובש ארץ שער או ארץ אשר הוולונט ולהחישב שם יעדרו על מצוות ח', ומה שפהבון בדורותנו * במצוות הישיבה בארץ ישואל ושבור לגדאת ממנה דידוגון מודרנת * האשה שאינה רודת לעלות עם בעלה לאארץ ישואל, וכן תהייש. בכאן נצטויהו במצוות הוה ייחודה עשה, וחומר המוצהו הוו במקומות רביים, באו וירשו את הארץ²⁴. אבל רשיי פריש * וורשותם את הארץ, והוושתם אהורה המשיכית אן ושבחם בה, מילכו להתקיימם בה, ואם לאו לא הוכלו להתקיימם בת

(182)

(ג) זהו והורשתם את הארץ, והורשתם אמותם מושבית, וזה יושבתם בה תוכל
את הקרען ברכבת אוניות של שיש להשחתות. פוליהם בפסותם וריגלים, דכליים
ואבן משכנת לא תנו בראצם להשחתה לילית¹⁶, מטבחם, כתהゴמו: מוחתתוזן.

دیوان خواجه سعید

ל שרים בעינייכם. "שוד" ו"שכך" קרוב ל"סכך" ו"טוגה" — מורה על מחיצת קוצין שנענדה להן ולשמוד. כך: "הנני שץ אתייך" בסירם" (הושע ב. ח). "הסר משוכח והיה כבער (ישעיה ח. ה), "כשכחת חזק" (משלי טז. יט). והנה, משלמות הרברט: אם תקיימו בארץ אונר תושבי הארץ, הם יהיו מסך המשמר את מעשיהם האליליים; טיב המעשים האלה יהיה נעלם מביטחכם ומשהגচכם ולא חדרו ווותם לכל חובה. החשובים האליליים הגורר סובלנות כלפי האליליים השומת לד, טורטו ופי' שם). ואם מסבלו אל האליליות ומצאו לה צידוק בתוך הארץ, תחדרו להות לה, לדין, וכך תעינטל זכות קיומכם באין כל לידי רואים להגנה. וכאשר סייר ה' את הגנתו מעילcum הרו החושבים הנבלים היו צוריכם ואובייכם בארכצתם כל ספר שופטים אנחנו אלא ספרו דברים של ההגשם של אידרה ושל ואזהרו בה.

ס. אֶלְעָזָר
יְדֻעַת עֲולָם וַיַּגְדֵל
בִּטְחָה בְּרֹדֶעַן
טָל: אַשְׁרִיךְ יְהִי
וְאַשְׁר-חַרְבָּגָא
תְּזַרְךָ:

בגדי מפנק אויב ויאכדר השם: ויש עקלב אל-ארץ דן ותורחש ארכש-זאל מי כבוקע עם נושא ביהוה גורק וינכחים אבקיך לך ואתך על נישכון ישראלי בטחה. איך בגד, ובאמר ונישכון שפצעה ה' לישעאל להשמד כל נשבה ה' ובנה ווישכון ישראלי בטח כארץ עין יקבר לוופר שונם שותהה עי דן ותירוש פרוש לאכל מפניהם מטקהה אף על פי כן לא יקטרו יושבים מתקנים עפיהם בא

בנ) וחדורשטים וגוי. ובקבוג שאמר הפתוח
עכטמין (דרברם כ ט"ז) לא תִּלְאַת
כל נְשָׁמָה, בָּאָן מְדֻבֵּר הַפְּטוּחָה חֹזֶק מִזְרָח עֲכָת
בְּגַנְמַקְאָצָן שָׁם. וְלֹא הוּא דְּקַדְמָה אֶת כָּל
הַאֲרָצָה לוּמָד אֶפְלוּ שָׁאַיְינָם מִזְרָח עֲכָת.
אֲפָשָׁר שָׁחוּרוֹ עַל אַקְפָּה שָׁאַיְינָם בְּמִזְרָח לְכָה
שְׂשִׂירָקָלוּ לְהַוְרִישָׁם וְלֹא נְבִיחוּ מִקְסָם אֲבָרָן
גָּנוֹ וחדורשטים את וגוי וישקבוטים וגוי. ר' זיל פרש שפהצעונה
והונישטם אקל וישקבוט הוא נקbatchה, ורק
זיל פרש שפהצעונה היא וישקבוט ופקאן ס
לופר (עקבות ק"ז) כפל מצלין לאזרץ ישנער
וונראלה קשט דחובך דקדמי ריש"י כפה ש
אפריך לךם וגוי לרשות אתה,
קישקה היא מאכזנה קינה לו לתולות ב

לשבת בה:

זיל זיל איתלי

שרגא, אולא איתלא שרגא, איןפה

היא ואלהלהה. מה שיש בפרט יש בכלל, שנאים בנפשם כאותם, המיעטים עוצות כלויות לכל האומה שראליות, שסוף העזות הרווחת הלו להעיר אש במנהה דאל, להעיר כל קודש. בCHASE הינה העזה של הקישוט צנוני הפכו בעצמו אינה רעה כי, אבל כמה עלילה היא סיע את הלב מלהרהור הפנימית, מקדושות הדרורה והמצורא מושען של מרדאלן, אותו הקישוט החיזוני, הממלאiah כל מושג והלהיכה החיזונית ע"י יופיעו של ים מידה נפרזה מאי, והואים כאלה שעילויים הם להבאה חקלת, הם רק להשתתמה הבאה אה"כ. אחרי העזה של הקישוט החיזוני כולם מודדי העימים הרוחיקים מאנד מליקות חינויים טריים וספרדים, הובגה בבא נכירות, ובשםקץ יוז הינטס צונין, שהוא יכול שלא לישראלי ונוראי, עם אותו האור הור, וזה, השורף בחומו ובנטיתו כל וגשי קוש, עלול הוא והוא כל מודען לא בארץ. ע"כ בוחריות גודלה ויתרה זריך רק כדי כי הצורך הדברי שדרוא ע"ש תורת אמרת לתקב' איזה ימים מהדברים החיזוניים, בלי להשען על היועצים לפיהם החיצים בשရיפת נשמה יהודית, והאומרים בהיא א, ויל' איקששט פשך, ואה' איטלי נורא, אבל מה ה' היא האחרית, ששרי שומר ונפער גוואר ברבי

פְּסָקָן וְאַוְתָּמָם הַמִּלְחָמָה כְּבָתֵּר פְּסָקָן
סְעִירָמִים חֲקִיקִיּוֹת צָבָא. כִּי סְעוּמָם
הַלְּבָנָן יְוִמָּת וְלֹא תָּמַן וְדָלוֹת כְּמַה־זֶּה זֶה פְּסָקָן
כִּי טֶה לְקָרֵךְ כֵּה מִלְחָמָת פְּסָקָן כֵּל שְׂרָטָן נְמַלְמָה
כִּי כֵּל דָּבֵר בְּלָשָׁן חֲנוּכָה וְחַסְכָּה לְדִין פְּסָקָן
פְּסָקָן מִכְּבָנָל הַלְּבָנָן. חָנוֹס כָּכָה רַגְלָה לְקָרְבָּן לְמַלְמָה
כִּי חָמָס מִמְּנֻמְנָחָן נְלָמָּדָן וּכְבָדוֹן צְדָקָה צְדָקָה
עַלְפָה טְמֵנוּתָה מִמְּלָחָם וְמִמְּנַעַּתְמָה חַלְמָה ס' כִּי אָזְנָה
זֶה לְקָרֵן טְרָלָה וְלֹא תָּמַן לְתָמָתָה לְבָנָן. וְלֹא כֵּל
פְּסָקָן כְּשָׁמָחוֹת גַּלְגָּלָה קְפִיטָולָה מִרְלָיִחְיָה נְכָס
ס' כִּי לְרַבְתָּה חָמָס כְּכָלָה.